

Tale til Repræsentantskabsmødet i Sund By Netværket

Kære alle!

Til jer, der ikke lige kender mig, så hedder jeg Otto Ohrt, og jeg er til daglig leder af vores Sundhedsudviklingsenhed i Aarhus Kommune. Her har jeg ansvaret for vores sundhedspolitik og den strategiske planlægning på tværs af forvaltningerne med reference til vores direktørgruppe, når det gælder sundhedsfremme og forebyggelse.

Aarhus Kommune har jo en god tradition for at være aktiv i Sund By Netværket, og som I kan se i kandidaturet, så vil vi rigtig gerne kaste os ind i kampen for det fællesskab vi har her i netværket, så vi kan få sundhedsfremme og forebyggelse dagsordenssat endnu tydeligere.

Sund By Netværket var noget af det første, jeg mødte, da jeg startede i Aarhus Kommune i 2008. Jeg var på netværksdagene i Sund By Netværket med til at drøfte, om det var muligt at have røgfri arbejdstid. Sidste år fik vi så lov til at rulle det ud i Aarhus Kommune, og som I sikkert har bemærket, så gik det selvfølgelig ikke stille af. Jeg må også indrømme, at det var en fornøjelse at få lov til at holde oplægget for tobakstemagruppen efter nogle gode hårde uger. Og her oplevede jeg jo igen, hvad netværket bl.a. kan. Her får man vendt hinandens erfaringer, muligheder og udfordringer i kommunerne. Man får sparring, og man får mulighed for at lære af hinanden.

Jeg plejer at sige, at tyveri af erfaringer er positivt, hvis man selv lader sin hoveddør stå åben. Og her har vi nogle unikke muligheder i netværket særligt gennem vores temagrupper. Her har de store kommuner selvfølgelig et særligt ansvar med deres volumen, men jeg synes lige så tit, at de mindre kommuners opfindsomhed kan være med til at inspirere. Det seneste, jeg har ladet mig inspirere af, var et lykkeregnskab fra Dragør Kommune, som på en herlig måde udfordrede vores fokus på økonomiske gevinster og middellevetid som mål.

Derudover tænker jeg, at vi har nogle fælles spor, som jeg som formand gerne vil være med til at styrke i netværket. Netværket har i de seneste år arbejdet med at få andre faggrupper end de rent sundhedsfaglige til at blive en mere aktiv del af sundhedsdagsordenen. Det er afgørende, hvis vi skal i mål med at få det brede sundhedsbegreb til for alvor at leve i kommunerne, og hvis vi vil have sundhedsfremme og forebyggelse ind i kerneopgaven hos andre faggrupper. Jo mere vi kan byde andre faggrupper ind i netværket som eksempelvis byplanlæggere, lærere, økonomer osv. for at vise, hvordan sundhed kan være med til at bidrage på deres område, desto større mulighed får vi for at få dem til at løbe med sundhedsopgaven.

Og så skal vi jo bare sige det ærligt, at det der foregår på de andre områder er helt afgørende for om vi kommer i mål med at forbedre folkesundheden, og derfor har vi også brug for de andre grupper. Vi er jo afhængige af, at pædagogen, skolelæreren, de boligsociale medarbejdere osv. vil være med til at nå ud til vores målgrupper. For det er kun på den måde, at vi får den rigtige volumen på det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde, der for alvor giver effekt.

I det her arbejde er det også nødvendigt, at vi tænker kompetenceudvikling på tværs af netværket. Jeg synes her, at vi har mange gode eksempler. Det sidste eksempel er innovationsagenterne. Jeg har i netværket foreslået, at få sundhedsøkonomi på banen i vores fælles kompetenceudvikling på tværs af kommuner, hvilket er blevet taget positivt imod. Jeg tror, at det er nødvendigt, at vi får en kapacitetsopbygning på tværs, der sikrer, at vi sammen bliver bedre til at opbygge viden og evidens, men samtidig også konsekvensvurdere de tiltag, som vi sætter i gang, så vi får mest mulig sundhed for pengene. Det kræver den økonomiske situation og politikerne i kommunerne. Men det kræver også af os, at vi tør at bringe den sundhedsfaglige viden ind i det politiske rum.

Det politiske niveau skal vi tage alvorligt. Det farligste for os, der brænder for det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde, er, hvis vi lukker os om os selv. For vores område er ikke et område, der automatisk kommer højt op på den politiske dagsorden. Resultaterne kommer ofte på lidt længere sigt, og garantierne for succes er ofte få. Ikke desto mindre er jeg sikker på, at lighed i sundhedsdagsordenen er en dagsorden, som vi kan styrke endnu mere i netværket. Jeg er sikker på, at politikerne på tværs af partigrænser kan se, at det er et problem, at skellene, når det gælder sundheden, bliver større og større med de sociale, økonomiske og trivselsmæssige negative konsekvenser til følge.

Her skal vi turde give nogle offensive bud på løsninger, og vi skal ikke være bange for at sætte bringe dem ud i medierne og i offentligheden. Netværksdagene her i Aarhus har givet nogle bud af en vej. Nemlig den vej, der hedder medborgerskab.. Og mindst lige så vigtigt, når vi går nye veje som med ved medborgerskabet, så skal vi også turde invitere dygtige mennesker, der tør udfordre vores nye veje. Ellers får vi ikke sat det spejl op for os selv i netværket, der er vigtig for at kvalificere vores faglighed.

Det ændrer ikke ved, at det er super interessant, hvordan vi med medborgerskabet som omdrejningspunkt løfte sundheden for nogle af de grupper, der har allersværest ved at få mulighed for det sunde og ikke mindst det gode liv, som de egentlig gerne vil leve, hvis de havde mulighederne. Jo flere alliancepartnere for sundheds- og trivselsdagsordenen, som vi kan skabe, desto bedre. Derved får vi også ligestillet fravær af ensomhed, psykisk sårbarhed dvs. den mentale sundhed med den fysiske sygdom.

Jeg glæder mig til sammen med jer at åbne nye døre på tværs af det politiske landskab på Christiansborg, hos Regionerne, vidensinstitutionerne, Sundhedsstyrelsen hos PLO, som også skal have en kærlig omfavelse i samarbejdets ånd. Og så må vi ikke glemme vores civilsamfund med foreningsdanmark som omdrejningspunkt.

Til sidst vil jeg sige om mig selv, at hvis jeg skulle beskrive en god arbejdsdag, så er det, når jeg har fået medarbejdere på tværs til at lykkes med at opnå en merværdi. Det sker heldigvis tit. Jeg elsker, når vi eksempelvis har fået byplanlæggerne i Aarhus med på et sundhedsspor i et socialt udfordret boligudsat boligområde. Enkelt, billigt og ubureaukratisk til gavn for borgerne.

Jeg ved ikke alt om netværket. Jeg kender til det fra mit eget virke, fra medarbejderes virke og fra de gode input, som jeg selv har taget med fra netværket. Med det i bagagen vil jeg gerne som formand, at jeg kan være med til at bringe de gode idéer og nye ønsker, som I har i netværket ud over rampen. Derfor vil jeg også lytte meget til temagrupperne, bestyrelsen og andre, der måtte byde sig til, så vi ikke går glip af de synergier, der kan spille offensivt ind på nogle af de fælles dagsordener, jeg har nævnt. Og selvfølgelig også andre dagsordener, der opstår, når vi tør sætte hinanden i spil. Og så gør det jo ikke noget, at vi faktisk har det sjovt og giver plads til højt humør i netværket samtidig.

Med disse ord stiller jeg derfor op som formand!